

El document del mes d'agost de 2020 de l'AMR

Popurri Festa Major

Què ens expliquen les portades de la revista de la Festa Major?

Dades arxivístiques

CAT AMR 14.1. Hemeroteca municipal, col·lecció Revista de la Festa Major (1946-2020), anys 1965, 1972, 1974, 1975, 1976, 1977, 1981, 1983, 1985, 1987 i 1989. Color. Català i castellà.

Història arxivística

Fins a la creació d'un servei d'arxiu l'any 1991, les revistes que cada any s'editaven per la Festa Major mai havien estat guardades correctament. Es varen trobar revistes de Festa Major en els llocs més insospitats, de manera arbitrària i capriciosa: dins d'expedients administratius d'Urbanisme, al costat d'avorrits pressupostos municipals, solts enmig d'alguna prestatgeria més o menys polsosa.

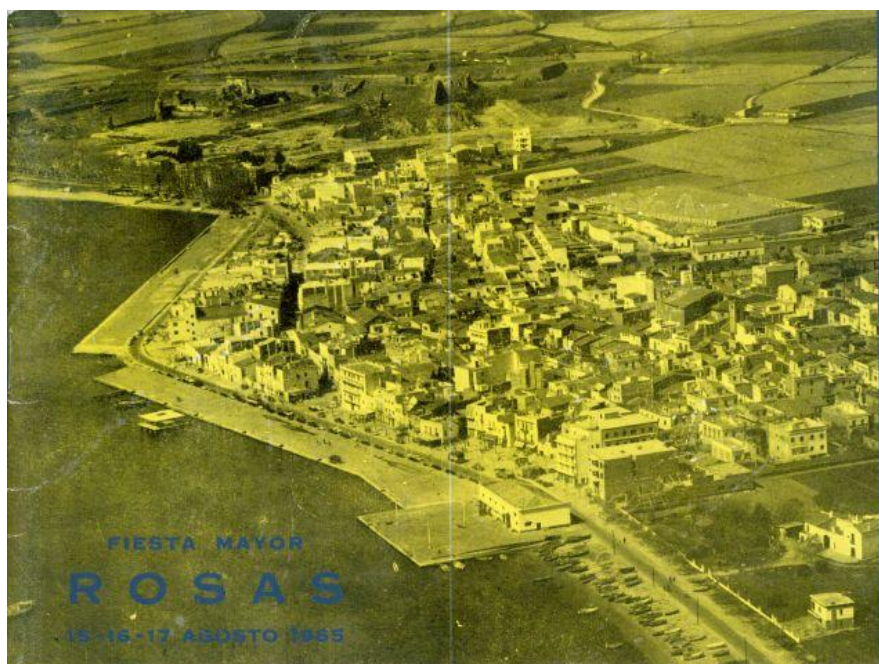
Amb els anys, a mesura que s'organitzava la documentació que custodia l'AMR, anaren apareixent exemplars de revistes de la Festa Major, que foren descrits i aplegats tots junts, tot conformant la col·lecció que avui presentem.

Contingut

Aquest cop presentem diverses portades d'algunes revistes de Festa Major, compreses entre els anys 1965 i 1989, amb la finalitat de veure un popurri de temàtiques i relacionar-les amb els interessos socials i culturals de cada moment. Aquestes portades són il·lustratives de cada moment històric i s'hi representen des d'imatges de la població fins a motius més polítics, escenes esportives, turístiques o patrimonials. De fet, la revista de la Festa Major ha estat, anualment, l'excusa perfecta per transmetre a la comunitat rosinca una sèrie de missatges socials.

Context

Les portades de les revistes de Festa Major expliquen moltes coses sobre el que estava passant a la nostra població. És un terreny ben abonat a la semiòtica visual. Així, per exemple, l'any 1965 es publicava una fotografia aèria (ep, en aquell temps encara continuava essent tota una novetat) que combinava la visió típica de la població amb l'incipient eclosió d'un "món modern", dominat per un flamant nou front marítim, tot formigonat, amb una nova llotja del Peix.

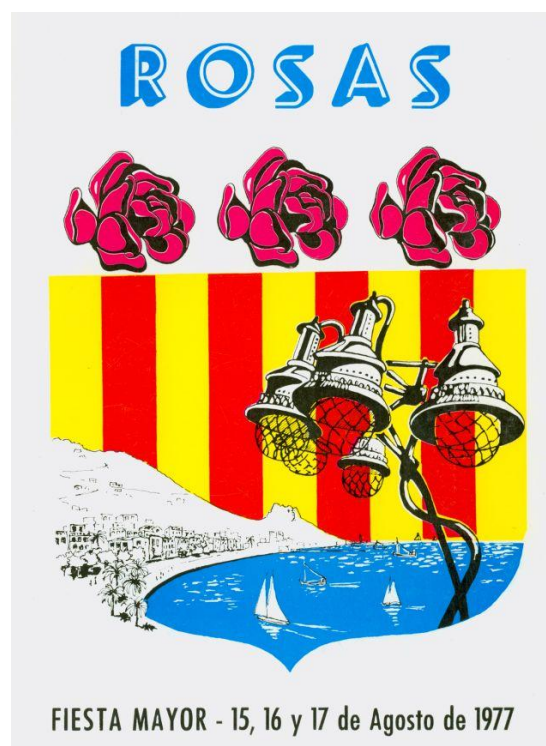

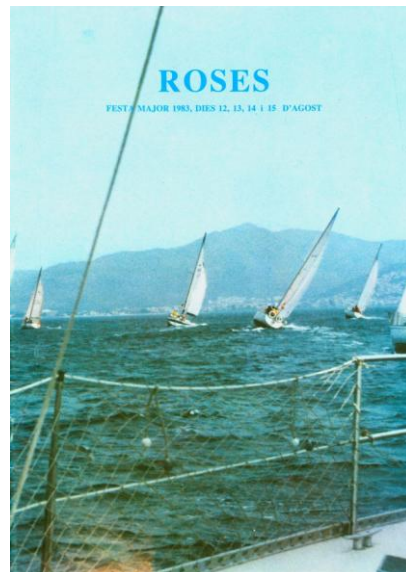
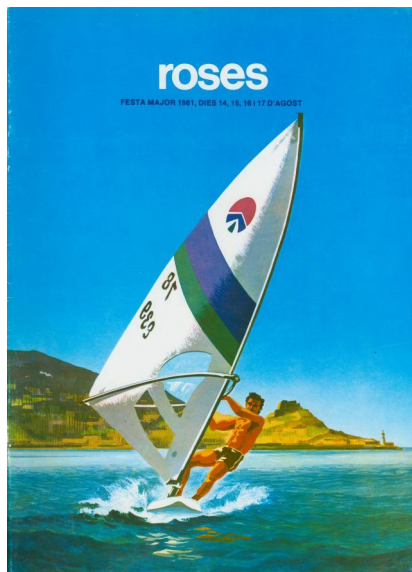
L'interès per mostrar una població que es modernitza és un tema recurrent i torna a aparèixer els anys 1972, 1975 o 1976: la barreja d'elements vells, com barques de pesca a l'encesa, amb d'altres de nous, com els moderns edificis d'apartaments o d'hotels, intenta remarcar aquest trànsit d'un règim polític que vol transformar-se per no morir i oferir una imatge renovada.

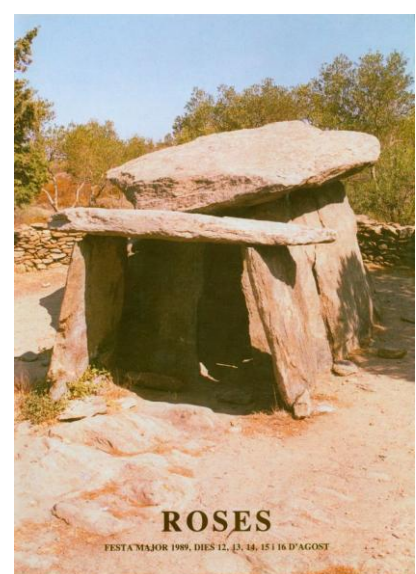
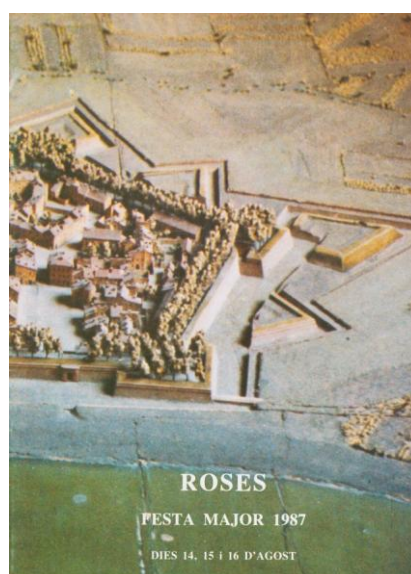
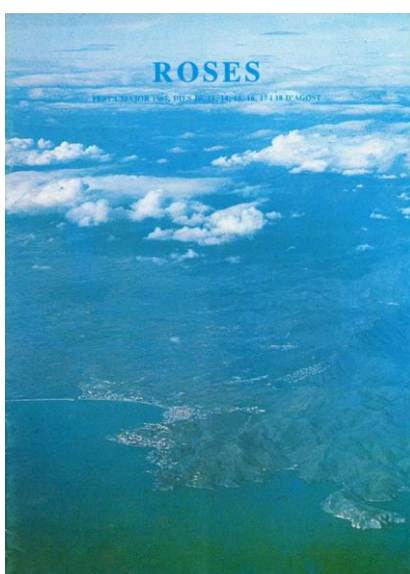
La Transició Democràtica (perdonin l'eufemisme) iniciada amb la mort del dictador Franco permet que es puguin expressar unes tímides actituds polítiques. La portada de la revista dels anys 1977 i 1978 es repetia: apareixia la bandera catalana, abraçada pel contorn de la vila rosinca. Sembla com si Roses i Catalunya es reivindicuessin i s'unissin en un sol projecte polític. Tot era nou i hi havia una il·lusió que semblava no tenir final.

La normalitat democràtica dels ajuntaments d'ençà de 1979, data de les primeres eleccions municipals lliures, però, donà pas a concretar aquells nous ideals, a fer-los reals, tangibles. A Roses, per exemple, s'apostà molt i fort durant els primers anys de la dècada de 1980 per l'esport de la vela. Se celebraren diverses edicions de la Setmana Catalana de Vela i les portades de la revista de la Festa Major de 1981 i 1983 ajudaren a construir un imaginari esportiu i mariner nou.

Paral·lelament, es normalitzà la posada en valor del patrimoni natural, com quedava palès a la revista de 1985, i cultural, amb la Ciutadella com a joia d'una corona (revista de 1987) que era molt més rica i diversa, com exemplificava el dòlmen de la Creu d'en Cobertella, que fou el protagonista de la portada de la revista de l'any 1989.

En definitiva, la Festa Major no ha servit només per divertir-se i retrobar familiars i amics. També ha estat un punt de comunicació entre les persones i les seves expectatives socials.